

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, statsministeren tager udgangspunkt i en lidt forvrænget situation, for statsministeren siger bl.a., at Murens fald har betydet en stigning i den danske eksport og også i andre landes eksport. Det er jo rigtigt nok, og det er heller ikke noget, vi diskuterer her i spørgetiden. Jeg tror, alle er enige om, at det er jo glimrende, at Muren faldt i sin tid, men det har efter min opfattelse bare ikke noget at gøre med den debat, vi har her i dag omkring østudvidelsen.

I sit forsvar for, at statsministeren ikke vil igangsætte en hvidbog eller en rapport, der kan beskrive de økonomiske konsekvenser af det her, henviser statsministeren til, at Erhvervsministeriet også har lavet en fin rapport, der viser, at eksporten bliver langt større fra dansk side, og at det hele går fantastisk godt.

Men det bringer altså mindelserne frem til alle de rapporter, der også op til euroafstemningen fortalte, hvor evigt godt det gik, og senest her i Politiken i dag kan vi se, at den eksport og de investeringer, der skal foretages i Danmark, slår rekord. Det går fantastisk godt. Det kan statsministeren selvfølgelig bare være glad for, men der er ikke nogen af de regninger, som er blevet nævnt i forbindelse med regeringens rapporter fra euroafstemningen, som er kommet til udtryk. Tværtimod går det vældig godt.

Endelig vil jeg sige, at statsministeren åbenbart ikke vil se reelt på det, som Helmut Schmidt er citeret for, for han siger nemlig: Hvis vi skal bringe de tre ansøgerlande op på vores økonomiske niveau, vil det kræve mange flere penge, end vi overhovedet har. Det spørgsmål kunne jeg godt tænke mig at statsministeren reelt forholder sig til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Jeg burde have sagt det fra starten, men jeg siger det i stedet for nu. I dag accepterer jeg op til fire medspørgere til det enkelte spørgsmål. Det er ikke nogen forpligtelse, men jeg nævner det bare.

Spm. nr. S 1467

3) Til statsministeren af:

Jens Rohde (V):

»Vil statsministeren definere forskellen på et udbud og en decideret udlicitering?«

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, her ser vi jo desværre et typisk eksempel på Venstres sædvanlige arbejdsmetode. Man prøver at snakke udenom. Man prøver at finde en skæv journalistvinkel på det. Nu skal det lige pludselig blive en diskussion, om der er forskel på udbud og udlicitering. Det er så typisk.

Hvornår melder Venstre klart ud, hvad Venstre egentlig mener?

Det, Venstre mener, hvis jeg skulle lægge det sammen, som Venstre har sagt, er jo, at man finder, at privat pr. definition er bedre end offentlig, og derfor gælder det om at flytte så mange opgaver over som overhovedet muligt. Det er det, anstrengelserne går ud på. Nu prøver man at se, om man kan finde en landing et eller andet sted.

Men Venstre slipper ikke ud af den diskussion. Vi er nødt til at diskutere, under hvilke former uddelegering af opgaver fra offentligt til privat kan finde sted, og vi er nødt til som regering at holde fast i, at det skal ske under ordnede forhold. Det skal ske under ordnede forhold.

Op vi er nødt til at holde fast i, at Venstres påstande om, at der kunne spares 26 mia. kr. ved disse udliciteringer og overladelse af offentlige opgaver til private, ikke har bund i virkeligheden. Vi kender stadig alt for mange dårlige eksempler på, hvad der er sket, når Venstre får magt, som de tilsyneladende har agt.

Det synes jeg er det centrale at holde fast i i stedet for underlige teoretiske diskussioner om begreber. Det, der er virkeligheden, er, at der er for mange dårlige eksempler på Venstres politik, og Venstre har endnu ikke klart givet mig et tilfredsstillende svar på, hvor de 26 mia. kr. skal komme fra, som man tidligere har talt om skal komme gennem udlicitering.

Jens Rohde (V):

Når man snakker om at tale udenom, hvad var det så, vi hørte her? En lang omgang udenomsnak.

Jeg stiller stilfærdigt statsministeren et spørgsmål: Vil statsministeren definere forskellen på udbud og decideret udlicitering? Det hele munder ud i ét langt angreb på Venstre.

Jeg kan bare se, at nu har vi brugt fire uger på det her, og konstatere, at vi har en statsminister, der ikke kender forskel på a og b, og det er jo så desværre trist for landet. Det er også synd for debatten her i Folketingssalen, men det er tilsyneladende ikke muligt at komme videre med statsministeren, for svare vil han ikke; angribe,